

قطعه نامه ها و پیام های

مصوب کنگره سوم

سازمان انقلابی زحمتکشان کردستان ایران - کومه له -

اردیبهشت ۱۳۶۱

www.iran-archive.com

مقدمه

استادی که ملاحظه میکنید قسمتی دیگر از موبسات کنگره، سوم کومه له میباشد که در اردیبهشت سال جاری برگزار گردید، کنگره ای که بی شک در جنبش کمونیستی ایران ایفاگر نقشی تاریخی است.

کنگره سوم کومه له با تصویب " برنامه حزب کمونیست " توانست گام اساسی را در راه غلبه بر آشفتگی ایدئولوژیک و پراکندگی تشکیلاتی کمونیست های ایران بردارد و هرچم برنامه لنینی را برافرازد که دیگر تنها متعلق بسعه اتحاد مبارزان کمونیست و کومه له نبوده بلکه از آن همه کمونیست های صادق و پیگیر و کارگران پیشرو ایران میباشد. این کنگره همچنین با تصویب " برنامه کومه له برای خودمختاری کردستان " دستاوردهای برنامه ای و سیاسی ما را در قبال مسئله کردستان و شرایط ویژه آن به جامع ترین نحو فرمولبندی نموده و بدینسان مبنای اصولی و محکمی برای تبلیغ روزمره ما در کردستان فراهم آورد.

اما آن بخش از مصوبات کنگره که در جزوه حاضر منتشر میشود بویژه نشانه اراده و آمادگی ما برای مبارزه در جهت فراتر رفتن از حد برنامه به سمت تاکتیکهای سیاسی روشن و تشکیلات پرولتری است.

این مصوبات عبارتند از:

۱- قطعنامه درباره وضعیت سیاسی کنونی ایران

۲- قطعنامه درباره جنبش کارگری و وظایف کمونیستها

۳- قلمنامه درباره "شورای ملی مقاومت"

۴- قلمنامه درباره وضعیت سیاسی و نظامی کنونی کردستان و وظائفها

۵- قلمنامه درباره شوراها و اهمیت توده‌ها در کردستان

همچنین پیام‌های کنگره، سوم خطاب به زندانیان سیاسی انقلابی در ایران، خانواده‌های شهدای کومله و هواداران کومله در خارج از کشور نیز در این جزوه انتشار می‌یابد.

www.iran-archive.com

کارگران و زحمتکشان را در بر گرفته و زندگی مردم را بیش از پیش
مشقت بار و تر و بر آنان غیر قابل تحمل میسازد.

سیاست کوچک بندی از زاق و ما یحتاج عمومی که جهت کنترل
سطح معیشت از طرف دولت بکار برده میشود، اساساً به وسیله‌های
برای دخالت پلیسی هر چه بیشتر در زندگی روزمره مردم تمهید
گردیده است.

رژیم جمهوری اسلامی که بنا به دلائل فوق، اکنون بیش از هر زمان
دیگر موجودیت خود را در گرو پیروزی در جبهه‌های جنگ و شکست
قطعی اردوگاه انقلاب میدانند، از طرفی پیشروی در جبهه‌ها را با
سنگین ترین تلفات انسانی سازمان میدهد و از طرف دیگر برای
وادار کردن مردم به تسلیم قطعی در برابر فقر و فلاکت و سلب کامل
ابتدائی ترین حقوق دمکراتیک و آزادیهای سیاسی، به سرکوب
عربان، اعدا موسیخ و بی سابقه انقلابیون، ایجاد جو ترور و رعب و
و نا امنی در سایه زور و سر نیزه، در سرتاسر ایران همچنان ادامه میدهد.
هر نوع تغییر و بهبودی در زندگی طبقه کارگر و توده‌های
متمدیده ایران بدون سرنگونی رژیم جمهوری اسلامی که وحشیانه
ترین یورشها را به حقوق سیاسی، فرهنگی، سطح معیشت و امنیت
اجتماعی آنان نموده است، امکان پذیر نمی باشد.

اکنون جدال درونی ارگانها و نهادهای جمهوری اسلامی،
جناحها و باندهای فدائقلابی درون آن نه تنها به پایان نرسیده بلکه
جا در نیز میگردد. هم اکنون نسبتاً آشکارا علیه یکدیگر قدرت نمایی
می کنند و به این ترتیب زمینه برای ایفای نقش هر چه بیشتر
امپریالیستهای آمریکا و شوروی در معادلات سیاسی ایران آماده
میشود.

جنبش انقلابی خالص گردیده عنوان یک سنگرمهم انقلاب
ایران، مستحکم و با پرچم است، اعترافات کارگری، هر چند پراکنده و
نا منتهی با داده‌ها و مقادیر است انقلابیون در برابر وحشیانه ترین

شکنجه‌های قرون وسطای، با زنجایی از مقامات انقلاب در خارج از
زندان است. علیرغم افت و رکود مبارزات توده‌ای، توده‌ها هنوز
به سرنوشت سیاسی خویش علاقمندند، رژیم‌نخواه نیستند و نگاه
انقلاب را به شکست و رکود قطعی بکشاند و با این معنی هنوز انقلاب
زنده است.

پرولتاریای آگاه ایران که برای کسب آزادی کامل سیاسی
مبارزه می‌کند، خواهان درهم‌شکستن رژیم جمهوری اسلامی از طریق
قیام‌توده‌ها و جایگزینی آن با جمهوری دموکراتیک انقلابی است،
تمام اپوزیسیون‌های بورژوازی و خرده‌بورژوازی، در خدمت حفظ
نهادهای رژیم به درجات مختلف ذینفع بوده و در امر انقلاب
خیانت و ناپیکبری از خود نشان می‌دهند.

در چنین شرایطی آلترنا تیبوا انقلابی برای زنده نگه داشتن
انقلاب ضرورت حیاتی پیدا کرده است. خنثی نمودن طرز و نقشه‌های
بورژوازی و امیربالیستها و درهم‌شکستن معادلات آنان و جلوگیری
از رکود قطعی انقلاب، تا حد زیادی به توان و کوشش جنبش
کمونیستی و تاکتیکی‌های آن و گردآمدنش به دور "برنامه" حزب
کمونیست و مبارزه برای تحقق این برنامه بستگی پیدا کرده است.
با توجه به همه نکات فوق، کنگره سوم کومله وظایف زیر را در
دستور کار سازمان و تمام کمونیست‌ها قرار میدهد:

۱- ترویج و تبلیغ "برنامه حزب کمونیست" و فراخواندن
کارگران و روشنفکران کمونیست بدوران، تدارک و تلاش
جدی برای تشکیل حزب کمونیست ایران.

۲- تبلیغ ضرورت سرنوشتی رژیم جمهوری اسلامی و برقراری
جمهوری دموکراتیک انقلابی از طریق یک قیام پیروزمند
توده‌ها.

۳- افشای ماهیت ارتجاعی جنگ ایران و عراق و تبلیغ

اینکه تنها راه تامین آزادیهای سیاسی و بهبودی در زندگی اجتماعی توده‌های کارگرو زحمتکش و صلح دموکراتیک با مبارزه علیه رژیم جمهوری اسلامی و سرنگونی آن امکان پذیر خواهد بود.

۴- افشای ناپیگیری و سازشکاری اپوزیسیونهای خورده بورژوازی و بورژوازی در مبارزه علیه جمهوری اسلامی برای کارگران و زحمتکشان.

۵- پیوندگسترده‌تر با جنبش کارگری و ارتقاء رهبرانه‌های عملی برای هدایت و ارتقاء جنبش کارگری (از جمله مواردیکه در قلمنا مه جنبش کارگری و وظایف کمونیستها ذکر شده)، با توجه به اینکه این تاکتیکها و رهبرانه‌ها متکی به توان واقعی و وضعیت موجود جنبش کارگری بوده و در جهت ارتقاء تالیف‌ها و توانایی‌های آن باشد.

۶- مادر عین شرکت و رهبری فعالانه در جنبش انقلابی خلق کردها و سرمختان از این سنگر با ایدار انقلاب، از تمامی نیروهای انقلابی و کارگران ایران میخواهیم که با تبلیغ اهداف این جنبش و افشای جنایات رژیم و با پشتیبانی خود آنها تقویت نمایند.

۷- مبارزه و تلاش گسترده برای جلب پشتیبانی جنبش انقلابی و غذا مبریا لیستی، ما زمانهای مترقی و آزادیخواه جهان از مبارزات مردم ایران و بویژه جنبش انقلابی در کردستان.

قطعه نامه درباره جنبش کارگری و وظایف کمونیسته‌ها

طبقه کارگر ایران در جریان انقلاب ۵۷ و قیام ۲۲ بهمن، وسیعاً به سیاست روی آورد. اما تسلط بینش‌های غیرپرولتری بر ذهنیت سیاسی طبقه کارگر به رژیم جمهوری اسلامی امکان داد تا با استفاده از هیاهوی "مبارزه ضد امپریالیستی" بویژه در جریان اشغال سفارت و تبلیغات شوونیستی تحت نام "دفاع از میهن اسلامی" از شروع جنگ ایران و عراق به سرکوب مبارزات این طبقه و پس گرفتن دستاوردهایی که در جریان انقلاب و بویژه پس از قیام ۲۲ بهمن کسب کرده بود بپردازد. رژیم جمهوری اسلامی ضمن اخراج کارگران پیشرو، شوراها را کارگری را ابتدا به سرکوب قبضه کرده و آنها را به‌الت دست بورژوازی تبدیل نمود. هر نوع مبارزه کارگران را به عنوان ضد انقلابی بودن محکوم و سرکوب کرده و برای تحکیم خود به ایجاد ارگانهای جاسوسی و سرکوب مانند انجمن‌های اسلامی و بسیج در کارخانه‌ها پرداخت. کارگران نیز علیرغم مقاومت‌ها و مبارزات متعدد، عمدتاً در مقابل رژیم تمکین میکردند.

بعد از ۳ خرداد ۵۷ طبقه کارگر در مقابل تهاجم گسترده رژیم به عقب نشینی سریعی پرداخت. طبقه کارگر بدلیل نداشتن ستاد درازمنده، خویش یعنی حزب کمونیست و نداشتن تشکلهای منسجم توده‌ای (شوراها و واقعی و...) گه به پراکنده ماندن مبارزاتش تداوم میدهد، نتوانست در مقابل سرکوب سر بیان

جمهوری اسلامی مقاومت نمایند که در نتیجه آن رکود نسبی در جنبش کارگری بوجود آمد. رژیم توانست با اخراج های دسته جمعی، دستگیری کارگران کمونیست و پیشرو و سرکوب هر نوع اعتراض، جوخه فغان شدیدی در کارخانه ها حاکم کرده و تنها جم خود را به سطح معیشت کارگران گسترده تر نماید.

در عین حال تشدید سرکوب و اغتشاق، فقیسرو فسادات و محرومیت های روز افزون، ماهیت ضدکارگری جمهوری اسلامی را برای توده های کارگر آشکار ساخته و توهماتی آنها در مقابل رژیم زایل شده است، بطوریکه اکنون توده های وسیع کارگر خواهان کناره رفتن رژیم جمهوری اسلامی هستند. این شرایط همه کمونیستها را به انجام وظایف زیرموظف میسازد:

۱- مبارزه در جهت سازماندهی حزبی طبقه:

ترویج "برنامه حزب کمونیست" بین کارگران پیشرو بمنظور سازماندهی آنها در سوره های کمونیستی حصول برنامه و تاکتیک های ما در جهت ایجاد حزب کمونیست ایران.

۲- اقدامات عاجل و فوری برای توسعه مقاومت در جنبش کارگری، خنثی کردن جوّ رعب و وحشتی که جمهوری اسلامی بوجود آورده است از طریق جلب و متشکل کردن کارگران پیشرو و بمنظور رهبری و سازماندهی مقاومت و اعتراض توده ای در مقابل کاهش دستمزدها، قطع مزایا و بستن جریمه های مختلف، اخراج کارگران، بازرسی بدنی و واداشتن کارگران به نماز اجباری و....

حوزه های کمونیستی ضمن حفظ هویت مستقل خویش در تبلیغ، ضروری است که آنها را نه در انحصار عمل با کارگران پیشرو برای تشویق و سازماندهی مقاومت کارگران

شوکت نما بندد .

۳- مبارزه برای احیاء و سازماندهی جنبش توده‌ای کارگری
و جهت دادن آن برای سرنگونی رژیم جمهوری اسلامی از
طریق پیام پیروزمند توده‌ها و برقراری جمهوری
دمکراتیک انقلابی .

افشا - تبلیغ اهداف و مطالبات دموکراتیک

" برنامه " حزب کمونیست " و افشائه
برنامه‌های اپوزیسیون‌های غیرپرولتری .

بها - افشاء ماهیت لیبرالی تاکتیک‌های مهادین

خلق که عملاً به انفعال در جنبش کارگری
دام زده است و فراخواندن کارگران به
مبارزه متشکل توده‌ای متکی به ارگانهای
مبارزاتی خود .

ج - کوشش حوزه‌های کمونیستی برای کسب اعتماد

کارگران و فعالیت پیگیر در جهت رهبری
مبارزات صنفی و سیاسی آنها .

د - افشاء ماهیت ضدکارگری شوراها و فرمایشی

کمیونی که بمناسبت آلت دست سرمایه‌داران
و جمهوری اسلامی عمل مینمایند ، فعالیت
پیگیرانه در جهت تشکیل شوراها و واقعی
برای پیشبرد و رشد مبارزات کارگران .

ه - افشاء هرچه بیشتر انجمنهای اسلامی و بسیج

کارخانه‌ها که بصورت شبکه‌های جاسوسی
جهت شناسایی کارگران پیشرو کار میکنند .
جهت دادن به مبارزات کارگران برای

انحلال ارگانهای فوق.

و - کار تبلیغی مستمر برای رسوا نمودن حزب
توده و سازمان فدائیان خلق (اکثریت)
بعنوان سد راه مبارزات کارگری و همچنین
دستیاران جنایت های جمهوری اسلامی و
معرفی این خائنان بمثابه عاملین
بورژوازی به توده های کارگر.

ز - تلاش برای جلب حمایت فعال کارگران از
جفیش انقلابی مردم کردستان و توضیح
منافع مشترک کارگران ایران با کارگران
وزحمتکشان کردستان.

۶۶ قطعه نامه درباره "شورای ملی مقاومت"

روی آوردن رژیم جمهوری اسلامی از سیاست عوامفریبی و تکیه بر توهم توده ها به سیاست گشتار، شوروار عاب آشکبار در سراسر کشور و بیورش وسیع و وحشیانه به جنبش انقلابی و جنبش کارگری، اختناق سیاسی بقدهای رابرجشور جا کم کرده است و ناراضایی عمومی را دامن زده است.

چنین وضعیتی طیف وسیعی از اپوزیسیونهای گوناگون را که طبقات و اقشار اجتماعی جامعه ایران را نمایندگی میکنند، بوجود آورده است.

در شرایط کنونی، یکی از نیروهای متشکل اپوزیسیون را "شورای ملی مقاومت" تشکیل میدهد. بوجود آمدن شورای ملی مقاومت که حامل پیوند مجاهدین و بنی مدر و پیوستن حسرت بدمکرات و برخی نیروهای لیبرال دیگر است، بیانگر آنست که در شرایط فقدان صف مستقل پرولتاریا و یک نیروی کمونیستی به اندازه کافی قدرتمند که بتواند خرد بورژوازی متزلزل را به دمکراتیسم انقلابی جلب کند، خرده بورژوازی ناگزیر بدنبال لیبرالیسم بورژوازی کشیده شده است.

برنامه شورای ملی مقاومت:

— شوراها را که باید ابزار اعمال اراده مستقیم و حاکمیت توده ها باشند از مضمون انقلابی تهی نموده و آنها را همچون

ابزارهای مشورتی به‌زائده" جمهوری دمکراتیک اسلامی" خودتبدیل کرده است و بدینسان حاکمیت سیاسی توده‌ها را نفی میکند.

— تحت عنوان "تجدیدسازمان مردمی ارتش" توده‌ها را از درهم‌شکستن قطعی این ارگان سرکوبگر، که چه در رژیم شاهنشاهی گذشته و چه در رژیم منفورکنونسی مرتکب وحشیانه‌ترین جنایات‌ها نسبت به کارگران و زحمتکشان ایران و توده‌های خلق گرد کرده است، باز می‌دارد تا بتواند آنرا به یکی از ارکان "جمهوری دمکراتیک اسلامی" خودتبدیل کند.

— با اعلام "جمهوری دمکراتیک اسلامی" علیرغم تجسراب تلخ توده‌های مردم ایران از استبداد مذهبی جمهوری اسلامی به حاکمیت سیاسی خودچهره مذهبی داده و به حق دمکراتیک جدایی مذهب از دولت پشت پا زده است.

— وجود ملت‌های گوناگون را در ایران انکار نموده و حق ملل ساکن ایران را در تعیین سرنوشت خویش برسمیت نمی‌شناسد و بدین ترتیب می‌خواهد در "جمهوری دمکراتیک اسلامی" نیزستم ملی را همچنان ادامه دهد. اما در عین حال در شرایطی که حقانیت و نیرومندی جنبش انقلابی خلق کرد به اثبات رسیده است، شورای ملی مقاومت می‌خواهد این جنبش را به سردبانی جهت بقدرت رسیدن خویش تبدیل نماید.

— مطالبات کارگری و از جمله ۴ ساعت کار در هفته را مسکوت گذاشته و حق اعتصاب کارگران را منوط به اجازه قبلی از "جمهوری دمکراتیک اسلامی" خود کرده است و بدین ترتیب مبارزات طبقه کارگر ایران را با رژیم جمهوری اسلامی برای تحقق این خواسته‌ها نادیده می‌گیرد.

با توجه به نکات فوق، ما، سازمان انقلابی زحمتکشان کردستان ایران (کومله) اعلام میداریم که برنامه شورای ملی مقاومت کوه میثی بر حفظ نهادهای اصلی سرکوبگر و ارائه اصلاحات ناچیز است، ما همین برنامه‌های بورژوا-لیبرالی و منافی با منافع و خواسته‌های انقلابی توده‌های کارگر و زحمتکش میباشند.

دوره‌بندی تاکتیکی

مجاهدین خلق که بخش مهمی از شورای ملی مقاومت را تشکیل میدهند تا قبل از ۲۰ خرداد ۱۳۶۰، سیاست معاشات جو-پایانه با رژیم جمهوری اسلامی را در پیش گرفته بودند و توده‌های مردم را از گسستی قطعی از رژیم جمهوری اسلامی و مبارزه انقلابی با آن باز میداشتند و بعد از آن تاریخ با اتخاذ تاکتیک تسرور گسترده عملاً نقش مهمی در کنار زدن توده‌ها از شرکت مستقیم و عملی در مبارزه سیاسی و ایجابی تفاوتی و انفعال و انتظار تغییر از بالا بازی کردند.

بطور کلی شورای ملی مقاومت هراسان از درهم شکستن کامل و قطعی رژیم جمهوری اسلامی توسط قیام پیروز میسندتوده‌ها، عدم کفایت و ناتوانی خود را در اینجا در هرگونه دیگری در رژیم اجتماعی-سیاسی کنونی و به نفع توده‌ها بوضوح اثبات کرده است. بنابراین ما با افشای سیاستهای سازشکارانه شورای ملی مقاومت و کوشش پیگیرانه در جهت زدودن هر چه بیشتر توهمات لیبرالی و فرمیستی از صفوف جنبش انقلابی، توده‌های ستمدیده مردم ایران را به گرد آمدن دور برنامه انقلابی خود بمنظور درهم شکستن کامل رژیم جمهوری اسلامی و برقراری جمهوری دمکراتیک انقلابی فرا میخوانیم.

بدین منظور باید:

در میان طبقه کارگر و به خصوص کارگران پیشرو، ضرورت

میرم و عا جل تشبیت " برنامہ حزب کمونیت " و ایجاد
مف مستقل پرولتا رہا حول آن را بعنوان یگانہ تضمین
افشاء و پردلیبرالیم بورژوازی از مقوف انقلاب،
را دیگالیزہ کردن نیروہای متزلزل و نہایتاً بسط و
تعمیق یافتن انقلاب دمکراتیک ایران وسیعاً تبلیغ کنیم .
جمهوری دمکراتیک انقلابی، ارکان و مضمون آنسرا
بعنوان پرچم دمکراتیسم پیگیر وسیعاً در بین تودہہای
کا رگوز حمتکش تبلیغ کردہ و توضیح دہیم کہ ہر نیروی
اپوزیسیون بہ همان اندازہ دمکرات و انقلابی و در نتیجہ
قابل پشتیبانی از جانب ماست کہ بہ برنامہ ، اہداف
و شعای دمکراتیک طبقہ کا رگوز نزدیک باشد .

www.iran-archive.com

قطعه نامه درباره وضعیت سیاسی و نظامی کنونی کردستان و وظائف ما

در حالیکه محاصره اقتصادی کردستان، علاوه بر بحسبران اقتصادی ایران، بیش از پیش توده های خلق کرد را با فلاکت روبرو نموده است و نیز در حالیکه اعمال فشارهای رژیم جنایتکار جمهوری اسلامی به صورت دستگیریهایی وسیع، شکنجه های بیسابقه و اعدامهای دستجمعی، تبعیدخانواده های کرد به دیپکرمناطسوق ایران، تشدیداختناق، خانه گردی و غارت اموال بیوسیزه در شهرهای تحت سلطه رژیم توسعه یافته است، جنبش مقاومت خلق کرد برای آزادی و خودمختاری زنده و فعال بدخبات انقلابی خود ادا نموده و به پیش می رود. گسترش تعرضات انقلابی پیشمرگان کومدله بیوپا بگاها، ستونهای نظامی و قرارگاه های رژیم در درون و بیرون شهرها، ادا نمودن گسترش پشتیبانی مردم شهرها و روستاها از پیشمرگان، وجود اعتراضات و مبارزات شجاعانه در شهرها و علاقمندی مردم برای شرکت در راهپیمایی خود و ایجاد شوراهای تشکلهای توده ای، جبهه های متنوع این جنبش انقلابی را نشان میدهند.

رژیم جمهوری اسلامی که جنبش عادلانه خلق کرد را در سه سال اخیر همچون مانع مهمی در برابر تشبیت دیکتاتوریت ارنجایی خویش دیده و همواره به شدیدترین و وحشیانه ترین شیوه ها، کردستان را مورد حمله قرار داده است، بیویژه بدنیال بیورشهای اخیرش به جنبش کارگری و انقلابی در ایران، بدتها جم نظامی

تا زده‌ای بگردستان دست زده و هدف خود را سرکوب قطعی خلق کرد
قرار داده است .

در چنین شرایطی - کنگره - سوم کومه‌له اعلام میدارد که با زمان

ما :

۱- با یدبا تکبه بر شما رب خود توده‌ها برای آنها توضیح دهد
که موفقیت رژیم برای مردم گردستان جز کشتن روانه‌ام
دهها هزار نفر، سلب هرگونه حقوق و آزادی اجتماعی و
فردی، نابودی همه دستاوردهای آنان و تحمیل
وحشیانه‌ترین دیکتاتوری‌ها، هیچ معنای دیگری
ندارد. در همین حال با تحلیل واقعی از شرایط و با تکبه
بر تحارب عینی، برای توده‌های مردم گردستان مدلل
سازد که با مقاومت متحدانه و سرسختانه توده‌های بخوبی
میتوانند این دشمن خونی را با ردیگریس رانده و پروژه اش
را با خاک بمانند .

۲- سازمان ما تمام مردم گردستان را که یکپارچه کینه
و نفرت بر علیه رژیم جمهوری اسلامی هستند، به مقاومت
و مبارزه، هر چه بقا لاته ترو و سعت علیه این رژیم و گردد
آمدن بدور پرچم انقلابی کومه‌له و "برنامه" کومه‌له
برای خود مختاری گردستان" فرا میخواند .

۳- با هرگونه تزلزل و شکست طلبی در صفوف جنبش، بهیچ‌را نه
مبارزه نموده پرچم سرخ انقلاب را همچنان برافراشته
نگاه میدارد و با تمام توان خود تلاش میکند تعرضات
نیروهای سرکوبگر رژیم را با دفاع فعال و تعسری
مقابل خنثی کرده و با عملیات متهورانه، دانشی و با
برنامه ضربات هر چه سنگینتری بر بهیچور رژیم متفکر
جمهوری اسلامی وارد آورد .

۴- برای هر چه توده‌های سرگردان مقاومت مسلحانه در

کردستان، مردم را به مسلح شدن هر چه بیشتر ترغیب نموده
و آنان را در شهرها به تشکیل درهسته‌های مقاومت و در
روستاها به تشکیل درهنگه‌های زحمتکشان تشویق و در این
امر هدايت میکنند.

در همین رابطه و برای تقویت مبارزه مسلحانه،
کارگران و زحمتکشان و جوانان انقلابی را به پیوستن
هر چه وسیع‌تر به صفوف پیشمرگان کومله دعوت مینمایند.

۴- اشکال مختلف اعتراضات و مبارزات توده‌ای مسردم را
بویژه در شهرها از قبیل تظاهرات، تبدیل مراسم فرمایشی
دولتی به اعتراض علیه رژیم، اعتصاب عمومی و غیره،
مورد پشتیبانی قرار داده و امر با زمانه‌ی وره‌سری
آنها را وظیفه خود میدانند.

در رابطه با حزب دمکرات کنگره اعلام میدارد که:

— با وجود اینکه حزب دمکرات مدتها در مورد ماهیت واقعی رژیم
جمهوری اسلامی مردم کردستان را فریب داده و با جنگ افروز
خواندن کومله این رژیم را از جنبایش تبرئه میکرد و توهم و
خوشبایی در مورد آن ایجاد مینمود،

— با وجود اینکه این حزب همواره حقوق دمکراتیک توده‌ها را
بهامال نموده و زحمتکشان کردستان را موردستم و تعدی قرار
داده است،

— با وجود اینکه حزب دمکرات تا بحال در موارد متعدد به اعمال
تجاوزکارانه بر علیه پیشمرگان ماست زده و چندین مورد جنگ
ناخواسته را بهما تحمیل کرده است،

— با وجود اینکه این حزب از سه سال پیش همواره قرارها و
تعهدات خود را زیر پا گذاشته و بی اصولی سیاسی از خود نشان

داده است ،

- با وجود اینکه دفتر سیاسی حزب دمکرات تقاضای معرانه کمیته مرکزی سازمان ما را در آذرماه ۶۰ برای همکاریهای نظامی گسترده بر علیه رژیم جمهوری اسلامی وقت داده، موقتاً به ما اجازه نداد و مستمراً به تبلیغات زهرا گین و بی اساس مشغول بوده است ،

- با وجود اینکه در نتیجه همه اینها ، حزب دمکرات مبارزات و تلاشهای کومله را در بیداری سیاسی و بسیج توده های مردم کردستان و آماده کردن و سازمان دادن آنها جهت مبارزه هر چه فوری تر بر علیه رژیم جمهوری اسلامی دجا را خلال و اشکال کرده و عملاً در جهت ایجاد دلسردی و انفعال در توده های مردم کردستان تأثیر گذاشته است ،

- با وجود همه اینها و همراه با توضیح این حقایق بسمنوای توده ها ، سازمان ما آماده است بدرجه ای که این حزب پرغلیسه رژیم جمهوری اسلامی و برای کسب خودمختاری کام بر میدارد و در همین رابطه با آن همکاری نماید و از توده های مردم کردستان میخواهد که حزب دمکرات را برای دست برداشتن از اعمال مذکور و نشان دادن آمادگی واقعی برای همکاری تحت نشان برگذایند ،

قطعه‌نامه درباره شوراها و حاکمیت توده‌ها در کردستان

خلق کرد برای رفع ستم ملی و دفاع از دستاوردهای دموکراتیک قیام بهمن ماه وسط آن، قریب به سه سال است که علیه تسلط و اعمال حاکمیت ارتجاعی و فدا انقلابی رژیم جمهوری اسلامی مبارزه میکنند و طی این مدت تجارب گرانبهای در زمینه اعمال حاکمیت دموکراتیک خویش اندوخته است. این تجارب که بقیمت فداکاریها و قربانیهای فوق العاده بدست آمده در تاریخ مبارزات خلق کسود بسیار باقیه بوده و در صورت تن دادن به حاکمیت رژیم جمهوری اسلامی دستیابی به آن هرگز امکان پذیر نمی‌باشد.

اعمال حاکمیت دموکراتیک مردم بصورت شوراها، شکلی است که توده‌های خلق کرد قبل از قیام به آن روی آورده‌اند. بعد از قیام نیز هر جا و در هر زمان که رژیم جمهوری اسلامی نتوانسته است حاکمیت خود را اعمال کند، توده‌های مردم کردستان - صرف نظر از اینکه هر کدام از نیروهای سیاسی مخالف رژیم در کردستان چه موضع و نقشی نسبت به مسئله شوراها اتخاذ کرده‌اند - در مجموع از دموکراسی شورایی استقبال نموده‌اند.

سازمان ما با تکیه بر تجارب توده‌های خلق کرد و کارگران و زحمتکشان ایران و دستاوردهای انقلابات کارگری جهان، همواره مبلغ پیگیری دموکراسی شورایی بوده و با آگاه ساختن هر چه وسیعتر و عمیقتر توده‌ها از اهمیت و نقش شوراها در زندگی آنان، در جهت حفظ و گسترش این دستاورد دموکراتیک مبارزه کرده است. ما طرفدار شوراها می‌هستیم که ما فوق مردم نبوده و از سوی

نیروهایی خارج از آنها بر آنان تحمیل نگردد، بلکه مظهر واقعی خواست و اراده آزادانه توده‌ها برای اعمال حاکمیت باشند. خودمختاری وسیع و دمکراتیکی که ما در کردستان برای آن مبارزه میکنیم، مبتنی بر دمکراسی شورایی است و از یکسو منبسط به سبب پیروزمندانانه جنبش مقاومت خلق کرد علیه رژیم جمهوری اسلامی و برچیدن دستگاه‌های بوروکراتیک - نظامی رژیم و از سوی دیگر در رابطه با شرکت هر چه آگاهانه‌تر و بیگیرانه‌تر کارگران و زحمتکشان کردستان در حفظ و تعمیق دمکراسی و کوشش انسان در جهت اعمال حاکمیت میباشند.

با توجه به نکات فوق، کنگره سوم کومه له ادامه سیاست سازمان ما را در رابطه با مسئله شوراهای کردستان به ترتیب زیر تعیین مینماید:

- ۱- همراه با تبلیغ ضرورت دفاع از دمکراسی شورایی در تمام کردستان، مردم را در مناطق آزاد شده برای اعمال حاکمیت خود به اقدام عملی برای ایجاد شوراهای دمکراتیک فرا میخوانیم.

- ۲- باید توده‌ها را تشویق کنیم که از طریق شوراهای منتخب خود تمام امور زندگی خویش از قبیل قضاوت و رسیدگی به اختلافات، اقدامات اقتصادی و عمرانی و آموزش و پرورش، بهداشت و درمان، مسئله ارضی و غیره را خود بر عهده گیرند.

سازمان ما "برنامه کومله برای خودمختاری کردستان" را بعنوان مبنای اداره امور کردستان به شوراهای توصیه میکند و آماده است که فعالان شوراهای را در انجام وظایف خویش یاری دهد.

- ۳- شوراهای بعنوان نماینده واقعی مردم باید بسا رأی آزادانه و برپایان و مردان محل انتخاب شده، حافظ آزادی کامل عقیده و بیان بوده، قدرت خود را از توده‌ها

گرفته و در خدمت آنان باشند، در مقابل مردم مسئول بوده و از طرف آنان کنترل گردند و هرگاه که اکثریت انتخاب کنندگان اراده کنند با بیدارکننده و با شورای منتخب دیگری جایگزین شوند.

در میان شوراها شی که تاکنون ایجاد شده اند، ما از چنین شوراها بی بطور کامل حمایت میکنیم.

۴- شوراها بی که بدون شرکت آزادانه و همگانی مردم، به شیوه های غیردمکراتیک و انتصابی تشکیل شده باشند یا در آینده تشکیل گردند، مورد تأیید و پشتیبانی ما قرار نگرفته و ما با آموزش و ارتقاء هر چه بیشتر آگاهی سیاسی کارگران و زحمتکشان در جهت کسب حاکمیت، خواهیم کوشید که چنین شوراها بی یا به شوراها بی دمکراتیک و تابع مردم تبدیل شوند و یا بوسیله مردم منحل گشته و توسط شوراها بی دمکراتیک جایگزین گردند.

۵- برای اینکه انتخابات شوراها هر چه بیشتر تسهیل شده و توده های هر چه وسیعتری به ایجاد شوراها بی دمکراتیک خود روی آورند، ما حاضریم توافق با حزب دمکرات در امر نظارت مشترک بر انتخابات شوراها بی باشیم.

۶- برای تأمین و تضمین پیشبرد سیاستی که در بالا بیان شد و برای هر چه دمکراتیک تر و انقلابی تر شدن شوراها بی مردم، باید بکوشیم که کارگران و زحمتکشان تهیدست گردستان با متشکل شدن در صف طبقاتی خود نه وهبیری کومساله، در امر انتخاب شدن و انتخاب کردن شوراها بی بطور فعال و وسیع شرکت کرده و زهبری شوراها را بدست خود بگیرند. در این رابطه ما کارگران و زحمتکشان روستا را به اتحاد و متشکل در بیکه های زحمتکشان فرا میخوانیم.

کوبنده انقلاب کارگران و زحمتکشان ایران این رژیم را بسد
زباله‌دان تاریخ می‌سپارد، دیوار زندانها را درهم می‌شکند و
شما فرزندان سرفرازش را در آغوش می‌پذیرد، سرا میخوانیم.

پیر و زور سرافراز باشید.

کنگروه سوم سازمان انقلابی زحمتکشان کردستان ایران
(گومه‌له) - اردیبهشت ۱۳۶۱

www.iran-archive.com

پیام به خانواده‌های شهدای کومه‌له

قریب سه سال است که خلق کردیه یک جنبش انقلابی و مسلحانه در برابر تجا و زور سرکوب رژیم جنایتکار جمهوری اسلامی دست زده و دورانی از نبردهای سخت و سرنوشت‌ساز را برای کسب آزادی تجربه میکنند و در این راه تعدادی از بهترین و آگاه‌ترین فرزندان خود یعنی رزمندگان کومه‌له را از دست داده است.

اگرچه بسیاری از برادران و خواهران انقلابی ما بدست این رژیم دژخیم از میان ما رفتند ولی آنها با ایمان به آینده مرگ را پذیرا شدند زیرا برای این امر آگاهی داشتند که پرچم انقلابی آنان همچنان برافراشته تردد دستهایی محکم و استوار به پیش خواهد رفت.

شهدان کومه‌له هم‌زمانی از بین ما بودند که جان خود را در راهی عادلانه و انقلابی و در جهت انجام وظیفه تاریخی خود فدا کردند. این شهدان نه تنها متعلق به شما خانواده‌ها بلکه همچنین فرزندان شایسته و پیشاهنگ مردمی ستمدیده و انقلابی بوده و ما همگی اندوه از دست دادن آنان را بر قلب خود احساس میکنیم. تنها ادامه سرسختانه مبارزه تا کسب پیروزی برای این رژیم منغور و برتراری یک جمهوری دموکراتیک انقلابی و سرانجام تارهایی همه کارگران و زحمتکشان ایران از قید سرما به داری و امپریالیسم، اندوه از دست دادن آنان را در ما تسلی خواهند بخشید و ما در کنگره سوم نیز نشان داده‌ایم که همواره هدف والای

شهیدان خودوراه پیروزمندشان را دنبال خواهیم کرد.
خانواده‌های شهیدان کومه‌له!

همه استشارشوندگان و ستمدیدگان جهان، همه کارگران
وزحمتکشان و همه آتشی کدبر علیه‌ستم و استعمار سرمایه‌داری
و امپریالیسم مبارزه می‌کنند، شهیدان کومه‌له را از آن خود
میدانند و از فداکاریها و قهرمانی‌های آنان درس می‌گیرند.
بگذار دشمن نیز از دیدن لبخند پیروزی در چهره‌های شما هراسش
ازنا بودی افزونتر گردد و از استقامت شما در مبارزه و حفظ و
گسترش پیوندتان با امر انقلاب و سازمان ما، مرگ حتمی‌اش
نزدیکتر شود.

کپره سوم سازمان انقلابی زحمتکشان کردستان ایران

(کومه‌له) - اردیبهشت ۱۳۶۱

پیام به

هواداران کومه له در خارج از کشور

رفقا!

کنگره سوم کومه له از مبارزات انقلابی و خستگی ناپذیر شما در خارج از کشور قدردانی نموده و بشما درود میفرستد. بهمان نسبت که فشار و تضیقات رژیم جمهوری اسلامی از یک سو و بحران سرمایه داری در کشورهای امپریالیستی از سوی دیگر زندگی و مبارزه شما را سخت تر میکند، انجام وظیفه انقلابی همه ما را ضروری تر و پراچ تر میسازد.

شما که تا کنون در پشتیبانی از جنبش مقاومت خلق کرد و شناساندن آن به مردم جهان، افشای جنایات و ماهیت رژیم جمهوری اسلامی و سازماندهی اعتراضات توده ای علیه آن و موضعگیری در برابر جریانات بورژوازی و اپورتونیستی، پیگیرانه و در صف مقدم به مبارزات خود ادامه داده اید، از این پس با بدست گرفتن "برنامه" حزب کمونیست "وظیفه" سنگینی را به عهده خواهید داشت. این وظیفه با توجه به شرایط ویژه ای که در آن هستید همان مبارزه برای تحقق واقعی شعار است که بوسیله آموزگاران کبیر پرولتاریا بنیان نهاده شد؛ ما با بداین شعار را که مدتهاست بدست فراموشی سپرده شده است از نو زنده نمائیم:

کارگران جهان متحد شوید!

کنگره سوم سازمان انقلابی زحمتکشان کردستان ایران

(کومه له) - اردیبهشت ۱۳۶۱ - مه ۱۹۸۲